

50 ψηφοφόροι προς Α. Ζιαρτίδη

Για τον Α. Ζιαρτίδη,
Κύριε,

Με αγανάκτηση
νόμαστε σε σχέση με
την ομάδα ψηφοφόρων
Ευλοτύμπου, η οποία
μόνο σε ψηφίστηκε
και επανειλημμένα
δουλεύει στις προσπάθειες
να σε βγάλουμε
από τον ΑΚΕΛ Αριστεράς
Λάρνακα.

Σου δηλώνουμε με όλη
την επίσημη ιδιότητα αυτής
της υπογραφής, πως η ψήφος
που σου δίδαμε σε κάθε
εκλογή, δεν ήταν ψήφος
για το δικό σου πρόσωπο,
αλλά ψήφος στο Κόμμα
μας, στο Κόμμα της Εργατικής
Τάξης μέσα από το
οποίο και συ αναδείχτηκες
σαν βουλευτής, σαν ανώτερο
στον βουλευτικό χώρο.

Το μόνο που απόμεινε να
περιμένουμε από σενα, αφού
δεν σεβάστηκες τίποτα άλλο,
να σεβάσεις εστω και την
υστάτη, την λαϊκή ψήφο.
Να σεβαστείς εμάς τους
ψηφοφόρους και, το λιγότερο
που θα μπορούσες να κάνεις
είναι να μας δώσεις πίσω την
ψήφο που σου δώσαμε.

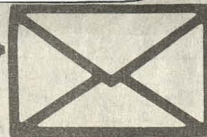
Πολλοί από μας κοπίασαν,
ξαγρύπνησαν, θυσίασαν
πολλά για να είσαι εσύ αυτός
που είσαι. Και το έκαναν
γιατί ήσουν εκπρόσωπος
του τιμημένου ΑΚΕΛ.

Κατάθεσε κύριε Ζιαρτίδη
την βουλευτική σου θέση
στο Κόμμα, αυτό που σου
την έδωσε, στο Κόμμα αυτό
που ξέρει να την χειριστεί
όπως της ταιριάζει.

**Ψηφοφόροι
ΑΚΕΛ Αριστεράς**

Χαραλαμπίου Μιχαήλ, Ανδρέας Μιχαήλ, Σεραφείμ Π. Σαλούστης, Άννα Σεραφείμ, Παντελής Σαλούστης, Αντριανού Σαλούστη, Χαράλαμπος Γεωργίου, Κική Γε-

Το Βήμα των αναγνωστών μας

Χρυσή
13/3/90

δου από την συνεδρίαση της
κομματικής μου ομάδας,
όπου μεταξύ άλλων μας ει-
χε ανακοινωθεί ότι στην
επομένη συνεδρία θα συζη-
τήσουμε το «νέο πρόσωπο
του Κόμματος», αντίκρισα
στην οθόνη της τηλεόρα-
σης τα βουρκωμένα μάτια
του Ανδρέα Ζιαρτίδη, που
μόλις είχε καθαιρεθεί από
τη θέση του Προέδρου της
ΠΕΟ. Και τότε ξαφνικά είδα
μπροστά μου ένα «νέο πρό-
σωπο του Κόμματος» που
με τρόμαξε. Δεν ήταν το
πρόσωπο του Κόμματος
που με είχε σαγηνεύσει πριν
από ένα τέταρτο του αιώνα,
καθώς έμπαινα γεμάτη εν-
θουσιασμό και αγνότητα
στις γραμμές του. Εκείνος ο
εθνουσιασμός και η ευφο-
ρία, του να είσαι μέλος αυ-
τής της μεγάλης και γενναϊό-
δωρης οικογένειας που
αγωνίζεται με κάθε θυσία
για τον ΑΝΘΡΩΠΟ.

Δεν θα μιλήσω ούτε για
περεστρόικα ούτε και για
καταστατικό. Αρκετό μελά-
νι χύθηκε και για τις δύο αυ-
τές λέξεις. Πολύ μελάνι χύ-
θηκε και για την «κατάστα-
ση στο Κόμμα». Τώρα ανα-
ρωτιέμαι: Προς τι; Για να
μελετήσουμε σε βάθος τους
πραγματικούς λόγους που
μας ώθησαν σ' αυτή την
κρίση ή για να αποδείξουμε
και στον ίδιο τον εαυτό μας
ότι οι «ανυπότακτοι» πρέπει
να φύγουν, για να πλάσου-
με το «νέο πρόσωπο του
Κόμματος μας» καθαρό και
χωρίς ρυτίδες, όπως μετά
από πλαστική χειρουργική.
Μήπως όμως τότε θα πρό-

κειται για ένα πρόσωπο χω-
ρίς ψυχή, ένα πρόσωπο κέ-
ρινο;

Που πάνε σύντροφε Δη-
μήτρη, έννοιες όπως συν-
τροφικότητα, ανθρωπι-
σμός, αλληλεγγύη, κατανό-
ηση, κι ακόμα, ανήσυχη σκέ-
ψη, δημοκρατικότητα, ειλι-
κρίνεια, εντιμότητα, ήθος;
Πότε μας έφυγαν, πότε τα
χάσαμε όλα αυτά χωρίς να
το καταλάβουμε; Στο 16ο
Συνέδριο θυμάμαι, είχα
σκίσει την προκαθορισμένη
ομιλία μου, και κάτω από
την ασφυκτική ατμόσφαιρα
είχα απευθύνη μια έκκληση
για συντροφικότητα. Λίγες
μέρες πιο ύστερα, την ημέ-
ρα της εκλογής σου στη θέ-
ση του Γ.Γ. σου είχα απευθύ-
νει μια επιστολή που ελπίζω
να κρατάς ακόμα στα αρ-
χεία σου. Στην επιστολή
εκείνη, μαζί με τα συγχαρη-
τήρια μου σου διαβίβαζα
και την πίστη μου πως η δι-
ανόηση μας θα σταθεί στο
πλευρό σου για την ανανέ-
ωση του Κόμματος. Ήσουν
η νέα ελπίδα μας.

Γύρω μας συντελούνται
κοσμογονικές αλλαγές που
σαρώνουν κάθε τι το απο-
λιθωμένο, το δογματικό και
το απάνθρωπο. Όσο πιο
νωρίς το αντιληφθεί αυτό
κάνεις τόσο λιγότερες οι
απώλειες του. Αυτό μας
δείχνει η πείρα των χωρών
της Ανατολικής Ευρώπης.
Εμείς που θα στηρίξουμε τα
θεμέλια μας για το νέο πρό-
σωπο του Κόμματος; Στις
καθαιρέσεις και στις εξ
ανάγκης παραιτήσεις αξιών
συντρόφων, στον ψίθυρο

και στις διαβολές, στην
καλλιέργεια κλίματος μι-
σαλλοδοξίας;

Όχι, σύντροφε, αυτό δεν
είναι το ΑΚΕΛ το οποίο εί-
χαμε πιστέψει. Αισθάνομαι
προσωπικά, σαν μέλος του
Πολιτιστικού Γραφείου του
Κόμματος και μέλος της
Επαρχιακής Επιτροπής του,
πως δεν μπορώ να προσφέ-
ρω χέρη βοήθειας στο Κόμ-
μα σ' αυτήν την κατολί-
σθηση του. Μια κατολί-
σθηση που χθες βράδυ είδα
με δέος να παρασύρει και
τις μαζικές οργανώσεις.
Ίσως τουλάχιστον η παραι-
τηση μου να αποτελέσει ένα
ακόμα ελάχιστο κέντρημα
για σοβαρό και υπεύθυνο
προβληματισμό για την
ουσία της κρίσης.

Με συντροφικούς
χαιρετισμούς
Ελλη Παιονίδου

Επιβαλλόμενο σχόλιο

Αντίθετα με το τί πιστεύει
η Ελλη Παιονίδου, στο
ΑΚΕΛ δεν χάθηκε, ούτε η
συντροφικότητα, ούτε ο
ανθρωπισμός, ούτε η αλλη-
λεγγύη, ούτε η κατανόηση,
ούτε η ανήσυχη σκέψη, ού-
τε η δημοκρατικότητα, ούτε
η ειλικρίνεια, η εντιμότητα,
και το ήθος. Όλα τούτα
ήταν, παραμένουν και θα
είναι πάντα τα χαρακτηρι-
στικά των ΑΚΕΛιστών, τα
χαρακτηριστικά του Κόμ-
ματος των εργαζομένων.
Και είναι πολύ λυπηρό που
όλα αυτά τα ψηλά ηθικά και
πολιτικά χαρακτηριστικά

χρησιμοποιούνται σήμερα
από κάποιους σαν προπέ-
ταση καπνού για να καλύ-
ψουν ενέργειες που στρέ-
φονται ενάντια στις αρχές
του Κόμματος. Δεν μπορού-
με για παράδειγμα να επι-
καλούμαστε την δημοκρα-
τικότητα και ταυτόχρονα με
λόγια και έργα κάποιιοι να
θέτουμε εαυτούς πάνω από
κάθε έννοια δημοκρατίας,
επιμένοντας να επιβάλουμε
με ανορθόδοξες μεθόδους
οι λίγοι τις απόψεις μας
στους πολλούς. Και ούτε εί-
ναι έλλειψη συντροφικότη-
τας η υπεράσπιση των αρ-
χών του Κόμματος.

Ούτε και εμπίπτει στα
ηθικά γνωρίσματα που
αναφέρονται στην επιστο-
λή, η εκμετάλλευση των αλ-
λαγών στην Ανατολική Ευ-
ρώπη για να προωθηθούν
στόχοι που δεν έχουν καμ-
μιά σχέση με την ανανέωση
στο Κόμμα. Είναι λυπηρό
γιατί η Ελλη Παιονίδου, δεν
τα βλέπει όλα αυτά.

Το ΑΚΕΛ εργάζεται με κά-
θε υπευθυνότητα για τη δι-
αμόρφωση του νέου προ-
σώπου του Κόμματος, στα
πλαίσια της νέας σκέψης. Η
διαδικασία που τροχιο-
δρομήθηκε από την από-
φαση της Ολομέλειας του
Γενάρη, κατά τον πλέον δη-
μοκρατικό τρόπο εμπλέκει
σ' αυτή την προσπάθεια το
σύνολο του Κόμματος ακό-
μα τους φίλους και οπα-
δούς του ΑΚΕΛ. Αποτέλε-
σμα μιας τέτοιας συλλογικής
προσπάθειας δεν μπορεί να
είναι και ούτε θάνατο «ένα πρό-
σωπο κέρινο». Θάνατο ένα
πρόσωπο ζωντανό και σύγ-
χρονο, αντάξιο της ιστορίας
του ΑΚΕΛ. Είναι πολύ λυ-
πηρό γιατί κάποιιοι επέλε-
ξαν να θέσουν τον εαυτό
τους έξω από το Κόμμα, έξω
απ' αυτή την ανανεωτική
διαδικασία.

Εκκλήση ΕΚΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

χρέωση να παραιτηθούν από
το Βουλευτικό αξίωμα και όχι

Σε δυναμικό αγώνα